

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής-16/02/2020 (Ασώτου) Κατά Λουκάν (ιε΄ 11-32)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῦλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατιῶν ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! Αναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀργῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξεληθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρηλίθην, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἕνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθήσῃ δὲ καὶ χαρῆσαι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν· «Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς. Καὶ ὁ νεώτερος ἀπ' αὐτοὺς εἶπε εἰς τὸν πατέρα του, «Πάτερα, δός μοι τὸ μερίδιον τῆς περιουσίας ποὺ ἀναλογεῖ σ' ἐμέ». Καὶ ἐμοίρασε εἰς αὐτοὺς τὴν περιουσίαν. Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες ὁ νεώτερος υἱὸς ἐμάζεψε ὅλα καὶ ἐταξείδευσε εἰς μακρὴν χώραν καὶ ἐκεῖ ἐσπατάλησε τὴν περιουσίαν του ζῶν βίον ἄσωτον. Ὅταν ἐξώδεψε ὅ,τι εἶχε, ἔβη μὲν μεγάλη πείνα εἰς τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ στερεῖται. Καὶ ἐπῆγε καὶ προσκολλήθηκε εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς πολιτάς τῆς χώρας ἐκείνης ὁ ὅποιος τὸν ἔστειλε εἰς τὰ χωράφια του νὰ βόσκη χοίρους. Καὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ γεμίσει τὴν κοιλία του ἀπὸ τὰ ζυλοκέρατα ποὺ ἔτρωγαν οἱ χοῖροι καὶ καὶ κανεὶς δὲν τοῦ ἔδινε τίποτε. Τότε συνῆλθε εἰς τὸν ἑαυτὸν του καὶ εἶπε, «Πόσοι μισθωτοὶ ἐργάται τοῦ πατέρα μου ἔχουν ἀρκετὴν τροφήν καὶ τοὺς περισσεύει, ἐνῶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πείνα! Θὰ σηκωθῶ καὶ θὰ πάω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ θὰ τοῦ πῶ, Πάτερα ἀμάρτησα κατὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνώπιόν σου, δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι υἱὸς σου. Κάνε με σὰν ἓνα ἀπὸ τοὺς μισθωτοὺς ἐργάτας σου». Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἦλθε εἰς τὸν πατέρα του. Ἐνῶ δὲ ἦτο ἀκόμη μακριὰ, τὸν εἶδε ὁ πατέρας του καὶ τὸν σπλαγχνίσθη καὶ ἔτρεξε καὶ ἔπεσε εἰς τὸν τράχηλόν του καὶ τὸν κατεφίλησε. Τοῦ εἶπε δὲ ὁ υἱός, «Πάτερα, ἀμάρτησα κατὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνώπιόν σου καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι υἱὸς σου». Ἄλλ' ὁ πατέρας εἶπε εἰς τοὺς δούλους του, «Βγάλτε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ντύσατέ τον καὶ δώστε του δακτυλίδι γιὰ τὸ δάκτυλό του καὶ ὑποδήματα γιὰ τὰ πόδια του, καὶ φέρετε τὸ θρεμμένο μοσχάρι καὶ σφάξατέ το καὶ ἄς φᾶμε καὶ ἄς εὐφρανθοῦμε διότι ὁ υἱὸς μου αὐτὸς ἦταν νεκρὸς καὶ ἀνέζησε, ἦταν χαμένος καὶ εὐρέθηκε». Καὶ ἄρχισαν νὰ εὐφραίνωνται. Ὁ υἱὸς του ὅμως ὁ μεγαλύτερος ἦτανε στὸ χωράφι καὶ ὅταν ἐπέστρεψε, καθὼς ἐπλησίασε εἰς τὸ σπίτι, ἤκουσε μουσικὴν καὶ χορούς. Ἐκάλεσε τότε ἓνα ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἐρώτησε τί ἐσημαίναν αὐτά. Ἐκείνος τοῦ εἶπε, «Ἦλθε ὁ ἀδελφός σου, καὶ ὁ πατέρας σου ἔσφαξε τὸ θρεμμένο μοσχάρι, διότι τὸν ἀπέκτησε πάλιν ὑγιαίνοντα». Αὐτὸς ὅμως ἐθύμωσε καὶ δὲν ἤθελε νὰ μπῆ. Ὁ πατέρας του ἐβῆκε ἔξω καὶ τὸν παρακαλοῦσε, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεκρίθη εἰς τὸν πατέρα του, «Τόσα χρόνια σὲ δουλεύω καὶ ποτὲ δὲν παρέβηκα ἐντολήν σου, σ' ἐμὲ ὅμως ποτὲ δὲν ἔδωκες οὔτε ἓνα κοτσίκι, διὰ τὰ διασκεδάσω μὲ τοὺς φίλους μου. Ὅταν ὅμως ἦλθε ὁ υἱὸς σου αὐτός, ποὺ κατέφαγε τὴν περιουσία σου μὲ πόρνες, ἔσφαξε γι' αὐτὸν τὸ θρεμμένο μοσχάρι». Ὁ πατέρας τοῦ εἶπε, «Παῖδί μου, σὺ εἶσαι πάντοτε μαζί μου καὶ ὅ,τι ἔχω εἶναι δικό σου. Ἐπρεπε νὰ εὐφρανθοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε διότι ὁ ἀδελφός σου αὐτός ἦτανε νεκρὸς καὶ ἀνέζησε· χαμένος ἦτανε καὶ εὐρέθηκε».

Ὁ Απόστολος της Κυριακής (Ασώτου) 16/02/2020

Κορινθίους Α΄ (στ΄ 12-20)

Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὁ δὲ κολλῶμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστίν. φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστίν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ναι, σωστά, ὅλα μοι επιτρέπονται , μα ὅλα δε συμφέρουν. Ναι, πράγματι, ὅλα μοι επιτρέπονται , μα ἐγὼ δε θ ἀφήσω τίποτε νὰ με ἐξουσιάσει. Ναι, εἶναι ἀλήθεια πως τα φαγητά προορίζονται γιὰ τὴν κοιλία καὶ ἡ κοιλία γιὰ τα φαγητά , μα καὶ αὐτὴν καὶ αὐτά ο Θεός θα τα καταργήσει. Το σῶμα, ὅμως, δὲν προορίστηκε γιὰ τὴν πορνεία, ἀλλὰ γιὰ νὰ δοξάζει τὸν Κύριο, ὥστε καὶ ὁ Κύριος νὰ δοξάσει τὸ σῶμα. Καὶ πραγματικά, ὁ Θεός καὶ τὸν Κύριο ἀνέστησε καὶ ἐμὰς θα μας ἀναστήσει με τὴ δική του τὴ δύναμη. Δὲν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Τα μέλη λοιπὸν τοῦ Χριστοῦ νὰ τα πάρω καὶ νὰ τα κάνω μέλη πόρνης; Ἀδύνατο! Ἡ μήπως δὲν ξέρετε πως αὐτός που ἐρχεται σὲ σαρκικὴ ἐπαφή με πόρνη, γίνεται ἓνα σῶμα μαζί της; Γιατί, ὅπως λέει ἡ Γραφή: Οἱ δύο θα γίνουν ἓνα σῶμα . Εκείνος, ὅμως, που προσκολλιέται στὸν Κύριο, γίνεται ἓνα πνεῦμα μαζί του. Μακριὰ ἀπὸ τὴν πορνεία λοιπὸν! Ὅποιο ἄλλο ἀμάρτημα κι ἀν διαπράξει ὁ ἄνθρωπος, δὲν το διαπράττει ἐνάντια στὸ σῶμα του. Εκείνος, ὅμως, που πορνεύει, ἀμαρτάνει ἐνάντια στὸ ἴδιο του τὸ σῶμα! Ἡ μήπως δὲν ξέρετε πως τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, που βρίσκεται μέσα σας, καὶ ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ Θεὸ δοσμένο σὲ σας κι ἐπομένως δὲν ἀνήκετε στους εαυτούς σας, ἀφού ἀγοραστήκατε με πληρωμὴ τιμήματος; Δοξάστε, λοιπὸν, πραγματικά τὸ Θεὸ καὶ με τὸ σῶμα σας καὶ με τὸ πνεῦμα σας, τα ὁποῖα ἀνήκουν στὸ Θεὸ.